

ning og undervisning af dem. Det er jo et eksempel fra den fynske verden.

Må jeg så ikke bare sige, at vi er voldsomt optagede af, at man sikrer en objektiv finansiering. Det kunne man også gøre med ét myndighedsansvar i regionen. Og når vi har peget på regionerne, er det, fordi gentagne grupper, der har været hos os i Uddannelsesudvalget, har peget på, at selv kommuner med op til 80.000 indbyggere jo ikke har et befolkningsunderlag, der betyder, at man kan fremskaffe den fornødne kapacitet med f.eks. fem autister.

I Aabenraa Kommune vil man måske som sagsbehandler møde en autist en gang hvert tredje, fjerde år. Hvordan sikrer man en ordentlig udredning, et ordentligt tilbud, med så få eksperter til at behandle lige præcis det område? Det har alle de her grupper peget på, og alle siger, at man ikke har lyttet til dem i høringssvarene.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Jeg må jo tilslutte mig fru Carina Christensens overraskelse over, at man synes, at situationen i dag er så perfekt for disse grupper af unge og børn, som det fremgår af hr. Carsten Hansens indlæg.

Jeg vil gerne spørge hr. Carsten Hansen: Når nu man finder, at det regionale/det amtslige niveau vil være så meget bedre til at løse opgaven på den vidtgående specialundervisning end kommunerne, hvorfor var det så, at man i 2000, netop da Socialdemokraterne selv var i regering, valgte at flytte en meget stor del af ansvaret for den vidtgående specialundervisning til kommunerne?

Kan hr. Carsten Hansen ikke også forklare, hvorfor der er amter, der i dag har overladt denne opgave netop til kommunerne i fuld tiltro til, at kommunerne kan løse opgaven på fuldt forsvarelig vis?

Det er meget interessant at høre hr. Carsten Hansens svar på disse to spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Når man har gjort sig klart, hvad det er for tal, vi her taler om, er det sådan, at kommunerne, så vidt jeg husker, i dag faktisk driver 55 pct. af den vidtgående specialundervisning.

Den decentralisering har vi været enige i, den har vi givet tilslutning til i samtlige forhandlinger. Jeg har vist deltaget i alle dem, der har væ-

ret. Men der, hvor vi er nervøse, er i forbindelse med de 4.400 børn med meget vidtgående handicap, der, som vi siger, kan ende med at koste en bondegård eller spidsen af en jetjager eller mere, fordi de har så udpræget et behov for at få en helt særlig tilrettelagt undervisning og nogle helt særlige behov, der skal opfyldes i forhold til det materielle osv. Der forstår vi ikke, at man kun sikrer en finansiering for de 10 pct. af dem.

Vi havde under førstebehandlingen eksempler på to skoler, der ligger ved siden af hinanden og driver nøjagtig den samme form for skole. Den ene bliver lands-landsdelscenter, og den anden bliver det ikke. Vi har ikke kunnet finde ud af begrundelserne for det, men det er nok, fordi man selv har handlet det af i porten med Dansk Folkeparti, hvilke 10 centre, der skulle være landsdelscentre og lands-landsdækkende. Lad os da få det på bordet.

Jeg kan ikke forstå, at den her debat udelukkende kommer til at handle om for eller imod. Lad os da tage de menneskers behov alvorligt i stedet for.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Jeg finder ikke overhovedet, at jeg fik svar på mine spørgsmål, så jeg stiller dem lige igen.

Punkt 1: Hvorfor var det sådan, at Socialdemokraterne ønskede at flytte en større del af den vidtgående specialundervisning til kommunerne, når man hos Socialdemokraterne finder, at kommunerne er uegnede til denne opgave?

Punkt 2: Hvordan forklarer hr. Carsten Hansen, at man i en række af amterne har overladt opgaven til kommunerne under hensyntagen til, at kommunerne måske netop er de bedste til at løse den her opgave?

Og vil hr. Carsten Hansen så ikke også bekræfte, at der med dette lovforslags vedtagelse også bliver en udvidet klageadgang, som netop vil kunne støtte de grupper, der i dag kommer i klemme uden at have udvidet klageadgang?

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg vil ikke påstå, at jeg taler for døve øren, men alligevel: Vi har hele tiden været tilhængere af, at kommunerne fik en større del af specialundervisningen, også den vidtgående specialundervisning.

Vi er dog bekymrede for de børn med et vidtgående handicap. Jeg prøver at tale meget tydeligt, for det gik ikke ind første gang. Det er afgø-